

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 décembre 2006

PROJET DE LOI-PROGRAMME**AMENDEMENTS**présentés après le dépôt du rapport
_____N° 12 DE M. **LAEREMANS**

Art. 352

Dans l'article 50 proposé, supprimer les mots «et du renouvellement».**JUSTIFICATION**

Les redevances proposées lors de chaque renouvellement sont particulièrement élevées. Tout indique que l'objectif principal est d'alimenter le Trésor. Les redevances imposées sont perçues comme vexatoires. Il est dès lors proposé de supprimer les redevances dues au moment du renouvellement de l'agrément.

Documents précédents :

Doc 51 **2773/ (2006/2007) :**

001 : Projet de loi-programme (Partie I).
001 : Projet de loi-programme (Partie II).
003 à 016 : Amendements.
017 et 018 : Rapports.
019 à 021: Avis du Conseil d'Etat.
022 : Rapport.
023 : Texte adopté par la commission.
024 et 025 : Rapports.
026 : Avis du Conseil d'Etat.
027 et 028 : Rapports.
029 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 december 2006

ONTWERP VAN PROGRAMMAWET**AMENDEMENTEN**voorgesteld na de indiening van het verslag
_____Nr. 12 VAN DE HEER **LAEREMANS**

Art. 352

In het voorgestelde artikel 50, de woorden «evenals de hernieuwing ervan» weglaten.**VERANTWOORDING**

De retributies die worden voorgesteld bij iedere hernieuwing zijn bijzonder hoog. Alles wijst erop dat één en ander vooral bedoeld is om de schatkist te spijsen. De opgelegde retributies komen over als een pestbelasting. Er wordt dan ook voorgesteld deze retributies af te schaffen, met name wanneer de erkenning hernieuwd moet worden.

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2773/ (2006/2007) :**

001 : Ontwerp van programmawet (Deel I).
001 : Ontwerp van programmawet (Deel II).
003 tot 015 : Amendementen.
017 en 018 : Verslagen.
019 tot 021 : Advies van de Raad van State.
022 : Verslag.
023 : Tekst aangenomen door de commissie.
024 en 025 : Verslagen.
026 : Advies van de Raad van State.
027 en 028 : Verslagen.
029 : Amendementen.

N° 13 DE M. LAEREMANS

Art. 353

Dans l'article 51 proposé, supprimer les mots «et du renouvellement des autorisations et permis visés dans la loi».

JUSTIFICATION

Les redevances proposées lors de chaque renouvellement sont particulièrement élevées. Tout indique que l'objectif principal est d'alimenter le Trésor. Les redevances imposées sont perçues comme vexatoires et n'encourageront absolument pas les détenteurs d'armes à déclarer les armes en leur possession. Si l'on souhaite abaisser le seuil de déclaration, il faut au moins que le renouvellement des agréments soit gratuit.

N° 14 DE M. LAEREMANS

Art. 353

Dans l'article 51, 1° et 2°, proposé, remplacer les mots «65 euros» **par les mots** «25 euros» **et les mots** «90 euros» **par les mots** «30 euros».

JUSTIFICATION

Les montants proposés par le gouvernement sont déraisonnablement élevés.

N° 15 DE M. LAEREMANS

Art. 356

Dans l'article 54 proposé, remplacer les mots «65 euros» **par les mots** «25 euros», **les mots** «85 euros» **par les mots** «30 euros», **et les mots** «105 euros» **par les mots** «40 euros».

JUSTIFICATION

Les montants proposés par le gouvernement sont déraisonnablement élevés.

Nr. 13 VAN DE HEER LAEREMANS

Art. 353

In het voorgestelde artikel 51 de woorden «evenals bij de hernieuwing van de in de wet bedoelde vergunningen» **weglaten.**

VERANTWOORDING

De retributies die worden voorgesteld bij iedere hernieuwing zijn bijzonder hoog. Alles wijst erop dat één en ander vooral bedoeld is om de schatkist te spijsen. De opgelegde retributies komen over als een pestbelasting en zullen de wapenbezitters allerminst aanmoedigen om dit bezit aan te geven. Indien men de drempel tot aangifte wil verlagen, dan moet men minstens de hernieuwing van de vergunningen kosteloos maken.

Nr. 14 VAN DE HEER LAEREMANS

Art. 353

In het voorgestelde artikel 51, 1° en 2°, het woorden «65 euro» **vervangen door de woorden** «25 euro» **en de woorden** «90 euro» **vervangen door de woorden** «30 euro».

VERANTWOORDING

De door de regering voorgestelde bedragen zijn onverantwoord hoog.

Nr. 15 VAN DE HEER LAEREMANS

Art. 356

In het voorgestelde artikel 54, de woorden «65 euro» **vervangen door de woorden** «25 euro», **de woorden** «85 euro» **vervangen door de woorden** «30 euro», **de woorden** «95 euro» **vervangen door de woorden** «35 euro» **en de woorden** «105 euro» **door** «40 euro».

VERANTWOORDING

De door de regering voorgestelde bedragen zijn onverantwoord hoog.

N° 16 DE M. LAEREMANS

Art. 358

Dans l'article 56 proposé, remplacer l'alinéa 2 par l'alinéa suivant:

«Les droits et redevances visés à l'article 51, 1°, ne sont pas dus lors de la délivrance d'une autorisation de détention d'une arme soumise à autorisation, qui ne fait pas partie de l'équipement réglementaire, à un membre d'un service de l'autorité ou de la force publique visé par l'arrêté royal du 26 juin 2002 relatif à la détention et au port d'armes par les services de l'autorité ou de la force publique.»

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à prévoir une exception légale au paiement obligatoire de redevances pour les membres de l'autorité ou de la force publique qui demandent une autorisation pour une arme privée destinée à une utilisation sportive ou récréative.

N° 17 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 210

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'indemnisation des frais de déplacement est déjà la conséquence d'une prestation médicale et le maximum à facturer est déjà un filet de sécurité pour les frais exposés pour les moins de 19 ans. D'ailleurs, seule l'indemnisation des frais de déplacement pour les enfants atteints d'un cancer constitue une discrimination par rapport à d'autres maladies, revalidations, etc.

N° 18 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 217

Dans l'article 56, § 5, alinéa 1er, après les mots «de soins infirmiers à domicile», insérer les mots «et/ou d'aide familiale».

Nr. 16 VAN DE HEER LAEREMANS

Art. 358

In het voorgestelde artikel 56, het tweede lid vervangen als volgt:

«De rechten en retributies bedoeld in artikel 51, 1°, zijn niet verschuldigd bij de uitreiking van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig wapen dat niet behoort tot de reglementaire uitrusting, aan een lid van het openbaar gezag of de openbare macht, bedoeld in het koninklijk besluit van 26 juni 2002 betreffende het voorhanden hebben en het dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht.»

VERANTWOORDING

De indiener wenst een wettelijke uitzondering op de verplichte betaling van retributies voor leden van het openbaar gezag of de openbare macht die een vergunning aanvragen voor een privé-wapen dat ze wensen te gebruiken voor sportieve of recreatieve doeleinden.

Bart LAEREMANS (Vlaams Belang)

Nr. 17 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 210

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het vergoeden van reiskosten is al een afgeleide van een medische prestatie en de maximumfactuur is al een vangnet voor kosten voor – 19 jarigen. Enkel het vergoeden van reiskosten voor kinderen met kanker is trouwens een discriminatie ten opzichte van andere ziektes, revalidaties, ..

Nr. 18 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 217

In het voorgestelde artikel 56, § 5, eerste lid, na het woord «thuisverpleging» de woorden «en/of gezinszorg» invoegen.

JUSTIFICATION

La plupart des services de soins infirmiers à domicile n'occupent pas encore actuellement d'aides soignants, ce qui est en revanche déjà le cas des services d'aide familiale. C'est la raison pour laquelle les services d'aide familiale doivent également être inclus dans cette loi.

N° 19 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 217

Dans l'article 56, § 5, proposé, remplacer les alinéas 2 à 8 par l'alinéa suivant:

«Les dépenses y afférentes sont imputées au budget des frais d'administration de l'Institut et sont prises en charge intégralement par le secteur des soins de santé.».

JUSTIFICATION

L'alinéa 1er de l'article 56, § 5, est largement suffisant. Il serait préférable de reprendre tout ce qui suit dans un arrêté royal d'exécution.

N° 20 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 217

Dans l'article 56, § 5, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots «Le ministre» par les mots «Le Comité de l'assurance, dans les conditions fixées par le Roi,».

JUSTIFICATION

Notre objectif est de faire en sorte que pour ces expériences, ce soit le Comité de l'assurance qui conclue des conventions sur la base d'un arrêté royal reprenant aussi bien l'objet de l'étude que les conditions imposées aux universités contractantes comme aux services de soins infirmiers à domicile qui participent.

Nous ne souhaitons pas que le ministre ait tout pouvoir pour intervenir arbitrairement. Nous souhaitons à cet égard une transparence maximale dans la surveillance et le contrôle exercés par le Comité de l'assurance.

VERANTWOORDING

De meeste diensten van thuisverpleging stellen momenteel nog geen zorgkundigen te werk, maar dat doen wel al de diensten voor gezinszorg. Vandaar dat de diensten voor gezinszorg ook in deze wet dienen opgenomen te worden.

Nr. 19 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 217

In het voorgestelde artikel 56, § 5, de leden 2 tot 8 vervangen door het volgende lid:

«De uitgaven die hiermee gepaard gaan worden aangerekend op de begroting voor de administratiekosten van het Instituut en integraal ten laste genomen door de tak geneeskundige verzorging.».

VERANTWOORDING

De eerste alinea van artikel 56, § 5, ruim voldoende. Alles wat daarop volgt kan beter in een uitvoerend koninklijk besluit worden opgenomen.

Nr. 20 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 217

In het voorgestelde artikel 56, § 5, eerste lid, de woorden «de minister» vervangen door de woorden «het Verzekeringscomité onder de door de Koning bepaalde voorwaarden».

VERANTWOORDING

Onze bedoeling is hierbij dat deze experimenten door het Verzekeringscomité worden gecontracteerd op basis van een Koninklijk Besluit waarin zowel het voorwerp van de studie als de gestelde voorwaarden aan contracterende universiteiten als aan deelnemende diensten thuisverpleging worden opgenomen.

Wij wensen niet dat de minister de volledige bevoegdheid krijgt om naar eigen willekeur te handelen. Wij wensen hierbij de maximale transparantie van toezicht en controle door het Verzekeringscomité.

N° 21 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 224

Supprimer la dernière phrase du texte proposé.

JUSTIFICATION

Lorsque le délai de réponse est raccourci à moins de dix jours, l'absence de réaction du ministre est considérée comme un refus. Il s'agit, en la matière, de l'interprétation inverse de la procédure à suivre lorsque le ministre dispose de 10 jours.

Cette façon de procéder peut être source de confusion; c'est pourquoi nous plaçons pour que l'on suive la même procédure quel que soit le délai.

N° 22 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 239bis (nouveau)

Insérer un article 239bis, libellé comme suit:

«Art. 239bis. — L'article 214, § 1er, de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1. — Le montant journalier minimum de l'indemnité d'invalidité accordée aux titulaires qui ont la qualité de travailleur régulier est fixé comme suit :

1° pour les titulaires qui sont considérés comme travailleurs avec personne à charge et dont le partenaire ne dispose pas de revenus complémentaires, le montant journalier minimum est égal à 47,65 euros;

2° pour les titulaires qui sont considérés comme travailleurs avec personne à charge et dont le partenaire dispose de revenus complémentaires inférieurs ou égaux au revenu minimum mensuel moyen visé dans la convention collective de travail n° 43 du Conseil national du travail, le montant journalier minimum est égal à 40,96 euros;

3° pour les titulaires qui ne sont pas considérés comme travailleurs avec personne à charge, le montant journalier minimum est égal:

a) pour les titulaires visés à l'article 226, à 33,35 euros;

b) pour les titulaires non visés à l'article 226, à 27,18 euros.

Nr. 21 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 224

De laatste zin van de voorgestelde tekst weglaten.

VERANTWOORDING

Bij een verkorte reactietermijn (minder dan 10 dagen) wordt het stilzwijgen van de minister beschouwd als een weigering. Dat is de omgekeerde werkwijze, interpretatie van de te volgen procedure als de minister 10 dagen tijd heeft.

Dergelijke werkwijze kan voor verwarring zorgen en daarom pleiten we voor een zelfde te volgen procedure, ongeacht de termijn.

Nr. 22 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 239bis (nieuw)

Een artikel 239bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 239bis. — Artikel 214, § 1, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§1. — Het minimum dagbedrag van de invaliditeitsuitkering toe te kennen aan de gerechtigden die de hoedanigheid hebben van regelmatig werknemer, wordt als volgt vastgesteld:

1° voor de gerechtigden die worden beschouwd als werknemers met persoon ten laste, zonder bijkomend partnerinkomen, is het minimum dagbedrag gelijk aan 47,65 euro;

2° voor de gerechtigden die worden beschouwd als werknemers met persoon ten laste, met een bijkomend partnerinkomen dat kleiner of gelijk is aan het gemiddeld minimum maandinkomen, zoals bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 gesloten in de Nationale Arbeidsraad, is het minimum dagbedrag gelijk aan 40,96 euro;

3° voor de gerechtigden die niet worden beschouwd als werknemers met persoon ten laste, is het minimum dagbedrag:

a) voor de in artikel 226 bedoelde gerechtigden, gelijk aan 33,35 euro;

b) voor de niet in artikel 226 bedoelde gerechtigden, gelijk aan 27,18 euro.

Les montants visés à l'alinéa précédent sont liés à l'indice-pivot 103,14.

Ce montant journalier minimum n'est accordé qu'à la date à laquelle l'invalidé qui n'a pas de personne à charge, visé à l'article 224, atteint l'âge de 21 ans.».

JUSTIFICATION

Beaucoup d'invalides ne reçoivent que le montant minimum de l'indemnité. Celle-ci doit assurer une sécurité d'existence minimale. Dans le but d'accroître cette sécurité d'existence, le présent amendement tend à relever le montant journalier minimum (dans le régime des travailleurs réguliers) dont bénéficient les chefs de ménage invalides et les invalides isolés.

En ce qui concerne la fixation du montant journalier minimum accordé aux chefs de ménage invalides, une distinction est établie entre ceux dont le partenaire dispose de revenus complémentaires (limités) et ceux dont le partenaire ne dispose pas de revenus complémentaires.

Concrètement, cela signifie:

- qu'un montant journalier minimum de 47,65 euros, au lieu de 37,97 euros, sera accordé aux chefs de ménage dont le partenaire ne dispose pas de revenus;
- qu'un montant journalier minimum de 40,96 euros, au lieu de 37,97 euros, sera accordé aux chefs de ménage dont le partenaire dispose de revenus complémentaires limités (inférieurs ou égaux au salaire minimum);
- qu'un montant journalier minimum de 33,35 euros, au lieu de 30,62 euros, sera accordé aux isolés.

N° 23 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 239ter (nouveau)

Insérer un article 239ter, libellé comme suit:

«Art. 239ter. — L'article 225, § 1er, de la même loi est complété par un alinéa, libellé comme suit:

«Lorsque la personne à charge bénéficie d'indemnités au sens des articles 93 ou 100 de la loi coordonnée ou des articles 19 ou 20 de l'arrêté royal du 20 juillet 1971, il n'est pas tenu compte des indemnités accordées en vertu d'une législation belge ou étrangère. Cette exception ne peut être faite qu'en faveur d'un seul bénéficiaire du ménage.».

De in het vorige lid bedoelde bedragen worden gekoppeld aan het indexcijfer 103,14.

Dit minimumbedrag dagbedrag wordt pas toegekend vanaf de datum waarop de in artikel 224 bedoelde invalide die geen personen ten laste heeft, de leeftijd van 21 jaar bereikt.».

VERANTWOORDING

Vele invaliden ontvangen slechts de minimumuitkering. Deze dient de garantie te bieden op een minimale bestaanszekerheid. Om deze bestaanszekerheid te vergroten, wordt in dit artikel het minimum dagbedrag (in het stelsel van de regelmatige werknemers) voor de invalide gezinshoofden en de alleenstaande invaliden opgetrokken.

Voor de invalide gezinshoofden wordt voor de bepaling van het minimum dagbedrag een opsplitsing gemaakt tussen diegenen met (beperkt) bijkomend partnerinkomen en diegenen zonder bijkomend partnerinkomen.

Dit betekent concreet:

- voor de gezinshoofden zonder partnerinkomen een minimum dagbedrag van 47,65 euro in plaats van 37,97 euro.
- voor de gezinshoofden met beperkt bijkomend partnerinkomen (dat kleiner of gelijk is aan het minimumloon) een minimum dagbedrag van 40,96 euro ipv 37,97 euro.
- voor de alleenstaanden een minimum dagbedrag van 33,35 euro ipv 30,62 euro.

Nr. 23 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 239ter (nieuw)

Een artikel 239ter invoegen, luidend als volgt:

«Art. 239ter. — Artikel 225, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

«Wanneer deze persoon ten laste een uitkeringsgerechtigde is in de zin van art. 93 of 100 van de gecoördineerde wet of art. 19 of 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, wordt met de uitkeringen krachtens de Belgische of vreemde wetgeving geen rekening gehouden. Deze uitzondering kan slechts aan één gerechtigde in het huishouden toegekend worden.».

JUSTIFICATION

Lorsqu'un ménage est composé de deux partenaires invalides, ils ne peuvent prétendre tous deux au maximum qu'à une indemnité d'invalidité en tant que cohabitant. Et ce, même lorsqu'ils sont responsables de l'éducation d'un ou de plusieurs enfants et qu'ils supportent les coûts de cette éducation. Le présent amendement vise à faire en sorte que, dans un ménage composé de deux personnes en incapacité de travail, une d'entre-elles au moins se voie attribuer le statut de chef de famille.

N° 24 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 239^{quater} (nouveau)

Insérer un article 239^{quater}, libellé comme suit:

«Art. 239^{quater}. — À l'article 225, § 1er, de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994, le montant «647,4746 euros» est remplacé par le montant «745,3487».»

JUSTIFICATION

Les chefs de ménage invalides perdent leur statut de chef de ménage – et leur indemnité est par conséquent calculée sur la base du taux, inférieur, applicable pour un cohabitant – si leur conjoint a un revenu supérieur à 647,4746 euros.

Le nouveau plafond est ainsi porté à 745,3487 euros.

N° 25 DE M. DRÈZE

Art. 331

Supprimer la dernière phrase «La priorité est à donner à la qualification qui se révèle de l'exercice effectif si celle-ci exclut la qualification juridique choisie par les parties.».

JUSTIFICATION

Comme le mentionne le commentaire à l'amendement en question, les parties doivent faire correspondre leur choix à la réalisation concrète de la relation de travail.

La convention et les faits sont appréciés sur un pied d'égalité, conformément au droit commun de la charge de la preuve.

VERANTWOORDING:

Wanneer in een gezin de beide partners invalide zijn, kunnen beiden maximaal beschikken over een invaliditeitsuitkering als samenwonende. Ook wanneer zij verantwoordelijk zijn en kosten hebben voor de opvoeding van één of meerdere kinderen. Dit artikel beoogt om in een gezin waarin twee arbeidsongeschikte personen samenwonen minstens één van deze personen het statuut van gezinshoofd toe te kennen.

Nr. 24 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 239^{quater} (nieuw)

Een artikel 239^{quater} invoegen, luidend als volgt:

«Art. 239^{quater}. — In artikel 225, § 3, van hetzelfde koninklijk besluit, wordt het bedrag «647,4746 euro» vervangen door het bedrag «745,3487 euro».

VERANTWOORDING

De invalide gezinshoofden verliezen hun statuut als gezinshoofd – en hun uitkering wordt diensgevolge berekend op basis van het lagere, voor een samenwonende geldende percentage – zo hun echtgenoot meer dan 647,4746 euro verdient.

Het nieuwe plafond wordt op die manier opgetrokken tot 745,3487 euro.

Luc GOUTRY (CD&V)
Mark VERHAEGEN (CD&V)

Nr. 25 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 331

De laatste zin «Er moet voorrang gegeven worden aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Zoals de commentaar bij het betrokken amendement vermeldt, moeten de partijen hun keuze doen overeenstemmen met de concrete realisatie van de arbeidsrelatie.

De overeenkomst en de feiten worden op gelijke voet beoordeeld, conform het gemeen recht in verband met de bewijslast.

Pour faire correspondre la justification de l'amendement 42 à l'amendement lui-même, et vice-versa, il convient de supprimer la seconde phrase de l'amendement.

Par ailleurs, de la sorte, le législateur agit en conformité avec la recommandation 198 de l'O.I.T. (Organisation Internationale du Travail) sur la relation du travail.

N° 26 DE M. DRÈZE

Art. 194

Remplacer cet article comme suit:

«Art. 194. — A l'article 42bis des lois coordonnées du 19 décembre 1939 relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, inséré par l'arrêté royal n°30 du 29 juin 1967, abrogé par la loi du 30 juin 1981, rétabli par l'arrêté royal n°131 du 30 décembre 1982 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 août 2000 sont apportées les modifications suivantes:

1/ L'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. Les montants des allocations familiales repris à l'article 40 sont majorés pour:

1° les enfants du bénéficiaire d'une pension de vieillesse en vertu des lois relatives à l'assurance obligatoire en vue de la vieillesse et du décès prématuré ou qui, après avoir atteint l'âge de 60 ans, jouit d'une rente de vieillesse accordée en vertu d'une règle applicable à tous les travailleurs ou à certaines catégories de travailleurs appartenant à une même entreprise;

2° les enfants du bénéficiaire d'une pension de retraite, à l'exception d'une pension prématurée pour motif de santé, à charge de l'État, d'une province, d'une commune ou de la Société nationale des chemins de fer belges;

3° les enfants d'un chômeur complet indemnisé à partir du septième mois de chômage;

4° les enfants d'un travailleur salarié.»;

2/ Il est inséré un § 2, rédigé comme suit:

«§ 2. Le montant de la majoration est établi pour les catégories visées au § 1er, 1° à 3° à:

Om de verantwoording van amendement nr. 42 te doen overeenstemmen met het amendement zelf, en omgekeerd, moet de tweede zin van het amendement worden weggelaten.

Voorts handelt de wetgever op die manier in overeenstemming met aanbeveling nr. 198 van de I.A.O. (Internationale Arbeidsorganisatie) over de arbeidsrelatie.

Nr. 26 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 194

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 194. — In artikel 42bis van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, ingevoegd bij koninklijk besluit nr. 30 van 29 juni 1967, opgeheven bij de wet van 30 juni 1981, hersteld bij koninklijk besluit nr. 131 van 30 december 1982 en laatst gewijzigd bij de wet van 12 augustus 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ het eerste lid wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 1. De in artikel 40 opgenomen bedragen van de kinderbijslag worden verhoogd voor:

1° de kinderen van degene die, krachtens de wetten betreffende de verplichte verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, een ouderdomspensioen geniet of die, na de leeftijd van 60 jaar te hebben bereikt, een ouderdomsrente geniet krachtens een regel die toepasselijk is op alle arbeiders of op zekere categorieën arbeiders behorend tot éénzelfde onderneming;

2° de kinderen van degene die een pensioen (met uitzondering van een voortijdig pensioen wegens gezondheidsredenen) geniet ten laste van de Staat, een provincie, een gemeente of van de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen;

3° de kinderen van een volledige uitkeringsgerechtigde werkloze, vanaf de zevende maand werkloosheid;

4° de kinderen van een werknemer.»;

2/ er wordt een §2 ingevoegd, luidende:

«§ 2. Het bedrag van de verhoging voor de in § 1, 1° tot 3°, bedoelde categorieën wordt vastgesteld op:

1° 34,83 EUR pour le premier enfant;
 2° 21,59 EUR pour le deuxième enfant;
 3° 3,79 EUR pour le troisième enfant et pour chacun des suivants.»;

3/ Il est inséré un § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. Le montant de la majoration est établi pour la catégorie visée au § 1er, 4° selon la formule suivante:

$$M = A - 0,35 \times (S - S^*)$$

Pour le calcul de la formule, il faut entendre par:

M = le montant perçu par le travailleur;
A = le montant de la majoration défini au § 2;
*S** = le revenu minimum mensuel moyen déterminé en vertu de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988;
S = le salaire mensuel brut perçu par le travailleur.»;

4/ Les alinéas 2 à 6 deviennent le § 4.»

JUSTIFICATION

En 1998, le Conseil Supérieur de l'Emploi a établi dans son avis n°4 qu'un chômeur sur trois perdrait de l'argent en acceptant un travail salarié. C'est ce que l'on appelle une situation de «piège à l'emploi».

Un piège à l'emploi correspond à une situation où l'obtention d'un emploi procure un gain de pouvoir d'achat négatif, nul ou légèrement supérieur à l'allocation de remplacement (allocation de chômage notamment). Lorsque le travail n'est pas assez rémunérateur par rapport au revenu de remplacement et aux avantages fiscaux, cela n'incite pas ces personnes à accepter un emploi.

Depuis le rapport de l'OCDE paru en 1997 intitulé «*Making Work Pay*» les pays européens octroient une attention significative à la nécessité de disposer d'un système de sécurité sociale qui n'incite pas les personnes à rester sous le régime des allocations sociales, ce qui arrive lorsque la différence entre les revenus de remplacement et le salaire net du travailleur n'est pas suffisamment importante. Différents pays ont dans ce cadre instauré des mesures visant à palier ce type de «pièges à l'emploi» (Etats-Unis, Royaume-Uni, France).

Plusieurs facteurs jouent un rôle pour déterminer l'ampleur de ces pièges à l'emploi: le niveau du revenu de remplacement et des interventions financières complémentaires, le traitement fiscal différencié entre les statuts, le niveau de salaire obtenu et, par conséquent, le niveau du salaire minimum, etc. Par ailleurs, le risque que l'allocataire social puisse retomber sous le coup d'un règlement financier moins généreux lorsqu'il redevenait dépendant d'une allocation après une période limitée

1° 34,83 EUR voor het eerste kind;
 2° 21,59 EUR voor het tweede kind;
 3° 3,79 EUR voor het derde kind en voor elk volgend kind.»;

3/ er wordt een § 3 ingevoegd, luidende:

«§ 3. Het bedrag van de verhoging voor de in § 1, 4°, bedoelde categorie wordt vastgesteld op grond van de volgende formule:

$$B = V - 0,35 \times (L - L^*)$$

Voor de berekening van de formule, moet worden verstaan onder:

B = het door de werknemer getrokken bedrag;
V = het bedrag van de in § 2 bepaalde verhoging;
*L** = het gemiddeld minimummaandinkomen, bepaald krachtens collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988;
L = het bruto maandloon van de werknemer.»;

4/ de leden 2 tot 6 worden § 4.»

VERANTWOORDING

De Hoge Raad voor de Werkgelegenheid rekent in zijn advies nr. 4 voor dat één werkloze op drie geld zou verliezen mocht hij een bezoldigde arbeid aanvaarden. Dat is wat men een «werkloosheidsval» noemt.

Een werkloosheidsval is een situatie waarin het aannemen van een baan een koopkrachtstijging met zich brengt die negatief of nihil is dan wel slechts lichtjes hoger ligt dan de inkomensvervangende tegemoetkoming (meer bepaald de werkloosheidsuitkering). Als arbeid onvoldoende loont in vergelijking met het vervangingsinkomen en de belastingvoordelen, worden de werklozen er niet toe aangezet een baan aan te nemen.

Sinds het in 1997 verschenen OESO-rapport «*Making Work Pay*» besteden de Europese landen veel aandacht aan de noodzaak te beschikken over een sociaalezekerheidsstelsel dat de mensen er niet toe aanzet onder het stelsel van de sociale uitkeringen te blijven vallen. Dat gebeurt als het verschil tussen de vervangingsinkomens en het nettoloon van de werknemer niet groot genoeg is. Verscheidene landen hebben in dat verband maatregelen ingevoerd die beogen een oplossing aan te reiken voor dat soort van «werkloosheidsvallen» (Verenigde Staten, Verenigd Koninkrijk, Frankrijk).

Diverse factoren bepalen de omvang van die werkloosheidsvallen: het bedrag van het vervangingsinkomen en de aanvullende financiële tegemoetkomingen, de uiteenlopende fiscale behandeling naargelang de statuten, het bedrag van het ontvangen loon en bijgevolg het bedrag van het minimumloon enzovoort. Een rol speelt voorts ook het risico dat de sociale uitkeringstrekker onder een minder voordelige financiële regeling dreigt te vallen als hij na een beperkte periode van

d'activité professionnelle joue également un rôle. Enfin, le coût de l'investissement initial à l'obtention d'un emploi en termes de mobilité ou de garde d'enfant (par exemple l'achat d'une voiture, les coûts d'accueil dans une crèche,...), que la personne inactive doit le plus souvent financer immédiatement lorsqu'elle accepte un emploi, peut s'avérer déterminant.

Nous identifions ici quatre éléments spécifiques jouant un rôle important en ce qui concerne la présence de pièges à l'emploi. D'abord, les allocations de chômage et les autres revenus de remplacement bénéficient d'un régime fiscal spécifique. Les allocations de chômage sont individuellement imposables et soumises à un précompte professionnel qui s'élève à 10,3% de la rémunération brute. Elles bénéficient toutefois, au même titre que les autres revenus de remplacement, d'un abattement spécial sur le montant d'impôt à acquitter. Cette réduction spéciale d'impôt s'élève à l'entièreté du revenu imposable globalement pour un revenu inférieur à 17.870 euros. Cette réduction diminue ensuite en fonction du revenu, jusqu'à être nulle pour un revenu supérieur à 22.300 euros par an. Cette réduction peut donc représenter jusqu'à 1.774,26 euros par an pour un isolé. Un chômeur qui accède à l'emploi perd cette réduction et se voit donc fiscalement pénalisé.

Un deuxième élément de piège à l'emploi est le mécanisme de l'allocation de garantie de revenu. L'allocation de garantie de revenus a été introduite en 1993, parallèlement au statut de «travailleur à temps partiel avec maintien des droits». Ce statut, créé le 1er juin 1993, ouvre le droit à des allocations de chômage complètes si le travailleur perd son emploi à temps partiel². Pour pouvoir entrer dans ce régime, le travailleur doit être occupé à temps partiel de façon involontaire. L'allocation de garantie de revenu est octroyée, sous certaines conditions, aux travailleurs qui possèdent le statut de «travailleur à temps partiel avec maintien des droits».

Le but de l'allocation de garantie de revenu est de rendre l'acceptation d'un travail à temps partiel moins coûteuse pour le chômeur. Il vise à assurer au travailleur à temps partiel un revenu supérieur au montant de l'allocation de chômage, et ce quels que soient le niveau du salaire et le nombre d'heures prestées. Pour ce faire, l'Etat ajoute au salaire net perçu par le travailleur la différence entre cette rémunération pour le mois considéré et l'allocation de chômage dite «de référence» majorée d'un complément, qui dépend de la situation familiale du chômeur.

L'allocation de garantie de revenu joue à double sens sur l'offre de travail. D'une part, elle pousse les personnes à trouver et à accepter un emploi à temps partiel. D'autre part, cette allocation ne peut être perçue par des travailleurs exerçant davantage qu'à 80%. Par conséquent, comme cette allocation disparaît brusquement lorsque les 80% du temps plein sont atteints, elle piège les individus dans des emplois à temps partiel et ne les incite pas à accepter un temps plein. Il ne s'agit donc pas ici de décourager à travailler, mais bien de décourager à travailler plus, voire à passer à un temps plein.

Pour prévenir cet effet pervers, le gouvernement a annoncé lors de sa déclaration gouvernementale de juillet 2003 qu'il allait

beroepswerkzaamheid opnieuw uitkeringsafhankelijk wordt. Ten slotte kunnen voor het verkrijgen van een betrekking ook de kosten van de aanvankelijke investering in mobiliteit of kinderopvang (bijvoorbeeld de aankoop van een auto, de kosten voor de opvang in een crèche enzovoort) – die een werkloze doorgaans onmiddellijk moet betalen als hij een betrekking aanvaardt –, doorslaggevend zijn.

Wij zullen vier specifieke elementen voor het voetlicht brengen die een belangrijke rol spelen bij de instandhouding van werkloosheidsvallen. Ten eerste geldt voor de werkloosheidsuitkeringen en de andere vervangingsinkomens een specifieke belastingregeling. De werkloosheidsuitkeringen zijn afzonderlijk belastbaar en onderworpen aan een bedrijfsvoorheffing die 10,3% van de brutobezoldiging bedraagt. Net als voor de andere vervangingsinkomens geldt voor de werkloosheidsuitkeringen echter een speciale vermindering op het te betalen belastingbedrag. Die bijzondere belastingvermindering loopt op tot het volledige bedrag van het gezamenlijk belastbaar inkomen voor een inkomen van minder dan 17.870 euro. Vervolgens neemt die vermindering af naargelang het inkomen en wordt ze tot nul teruggebracht voor een inkomen van meer dan 22.300 euro per jaar. Voor een alleenstaande kan die vermindering dus tot 1.774,26 euro bedragen. Een werkloze die een baan aanvaardt, verliest die vermindering en wordt dus fiscaal bestraft.

De tweede werkloosheidsval is het mechanisme van de inkomensgarantie-uitkering. Die werd ingevoerd in 1993, parallel met het statuut van «deeltijdwerker met behoud van rechten». Dat statuut, dat op 1 juni 1993 in het leven werd geroepen, geeft recht op een volledige werkloosheidsuitkering als de werknemer zijn deeltijdse arbeid verliest². Om onder die regeling te kunnen vallen, moet de werknemer onvrijwillig deeltijder zijn. De inkomensgarantie-uitkering wordt onder bepaalde voorwaarden toegekend aan de werknemers met het statuut van «deeltijdwerker met behoud van rechten».

De inkomensgarantie-uitkering heeft tot doel de aanvaarding van deeltijdwerk minder duur te maken voor de werkloze. Ze beoogt de deeltijder een inkomen te waarborgen dat hoger ligt dan het bedrag van de werkloosheidsuitkering, ongeacht het loonbedrag en het aantal gepresteerde uren. Daartoe verhoogt de Staat het nettoloon van de werknemer met het verschil tussen die bezoldiging voor de beschouwde maand en de zogenaamde «referentiewerkloosheidsuitkering» verhoogd met een bijkomend bedrag, dat afhangt van de gezinssituatie van de werkloze.

De inkomensgarantie-uitkering heeft een dubbel effect op het arbeidsaanbod. Eerst en vooral zet de uitkering mensen ertoe aan een deeltijdse baan te zoeken en aan te nemen. Voorts komen voor de uitkering alleen werknemers in aanmerking met een deeltijdse baan van maximum 80%. Aangezien ze dus plots niet langer wordt betaald wanneer de werknemer meer dan 80% van een voltijdse prestatie levert, is de regeling een valstrik voor deeltijds werkenden, en zijn zij niet geneigd in te gaan op aanbiedingen voor een voltijdse baan. Zodoende ontleent de regeling mensen niet de zin om te werken, maar wel de zin om méér te werken, dan wel over te stappen naar een voltijdse baan.

Om dat negatieve gevolg weg te werken, kondigde de regering in de regeringsverklaring van juli 2003 een hervorming van

effectuer une réforme de l'allocation de garantie de revenus, ce qui a été confirmé lors du Conseil des ministres du 16 janvier 2004. Celle-ci ne serait plus un montant fixe par mois, mais serait allouée comme un complément par heure. L'allocation de garantie de revenus ne serait, par ailleurs, plus disponible pour les personnes travaillant moins d'un tiers-temps. Cette réforme, annoncée dans l'accord gouvernemental, a sans cesse été reportée depuis lors.

Un troisième élément susceptible de créer un piège à l'emploi est la législation en matière de saisies. Cette législation s'applique tant sur les rémunérations du travail que sur les revenus de remplacement, dont les allocations de chômage. Le montant autorisé de la saisie est déterminé par tranche de revenus. Le montant autorisé de la saisie est fixé en fonction des tranches de revenu, selon le tableau suivant.

Revenus du travailmontant autorisé de la saisie par tranche de revenus	
Jusque 889 euros (net)	0%
De 889 à 954 euros	20%
De 954 à 1.053 euros	30%
De 1.053 à 1.152 euros	40%
Au-delà de 1.152 euros	100%

Ainsi, par exemple, si une personne gagne 949 euros nets, on peut lui saisir 20% de 60 euros, soit 12 euros. Si une personne gagne 1.200 euros, on pourra lui saisir 13 euros sur la première tranche, 30 euros sur la deuxième, 40 euros sur la quatrième et 48 euros sur la dernière, soit 131 euros au total.

La saisie a clairement un effet décourageant sur la reprise d'un emploi, et plus globalement sur l'accroissement du temps de travail ou sur l'accès à un travail plus rémunérateur. En effet, au-delà du plafond de 1.152 euros, le travailleur n'a pas la possibilité d'améliorer son salaire.

Globalement, les pièges à l'emploi touchent le plus les ménages monoparentaux, voire les ménages à un seul revenu. Autrement dit, les pièges à l'emploi touchent essentiellement les personnes avec charge d'enfant(s) pour qui une activité professionnelle peu rémunérée, surtout si c'est à temps partiel, entraîne de nouvelles charges égales ou supérieures à la rémunération. Ce constat tient principalement au fait que ces ménages perdent le gain des allocations familiales majorées lorsqu'ils acceptent un emploi.

Enfin, un quatrième élément est l'octroi d'allocations familiales majorées pour les chômeurs (ainsi que pour les pensionnés). Le bénéficiaire de telles majorations perd cet avantage en acceptant un emploi. Parmi l'ensemble des éléments de la lé-

de inkomensgarantie-uitkering aan, die werd bevestigd door de Ministerraad van 16 januari 2004. In plaats van een vast maandbedrag zou voortaan een bijslag per uur worden toegekend. Voorts zou de inkomensgarantie-uitkering niet langer worden toegekend aan personen die minder dan een derde van een voltijdse prestatie leveren. Die in het regeerakkoord aangekondigde hervorming is sindsdien almaal uitgesteld.

Een derde element dat een werkloosheidsval kan creëren, is de beslagwetgeving. Die wetgeving is van toepassing zowel op de inkomsten uit arbeid als op de vervangingsinkomens, waaronder de werkloosheidsuitkeringen. Het voor beslag vatbare bedrag is afhankelijk van de inkomensschijf, zoals blijkt uit onderstaande tabel.

Inkomsten uit arbeid	Voor beslag vatbaar gedeelte van de inkomensschijf
tot 889 euro (netto)	0%
van 889 tot 954 euro	20%
van 954 tot 1.053 euro	30%
van 1.053 tot 1.152 euro	40%
vanaf 1.152 euro	100%

Wanneer iemand bijvoorbeeld 949 euro netto verdient, kan aldus beslag worden gelegd op 20% van 60 euro, wat overeenstemt met 12 euro. Verdient iemand 1.200 euro, dan kan beslag worden gelegd op 13 euro voor de eerste schijf, op 30 euro voor de tweede, op 40 euro voor de vierde en op 48 euro voor de laatste. In totaal maakt dat dus een bedrag van 131 euro.

Het is zonneklaar dat het beslag potentiële herintreders niet bepaald aanmoedigt hun vroegere baan te hervatten, en werknemers in het algemeen ontmoedigt meer uren te presteren of een beter betaalde baan te zoeken. Zodra de bovengrens van 1.152 euro is bereikt, zit er voor de werknemer immers geen loonstijging meer in.

De slachtoffers van de werkloosheidsval in het algemeen zijn meestal eenoudergezinnen en gezinnen met één inkomen. Zulks betekent dat de werkloosheidsval vooral personen treft met een of meer kinderen ten laste, voor wie een slecht betaalde beroepsactiviteit – vooral in het geval van een deeltijdse baan – nieuwe lasten meebrengt, die even hoog, of zelfs hoger, zijn dan het loon. Dat komt in wezen doordat die gezinnen de verhoogde kinderbijslag verliezen wanneer de ouder(s) een baan aanne(m)t(en).

Het vierde element ten slotte is de toekenning van verhoogde kinderbijslag aan werklozen (en gepensioneerden). Een recht-hebbende op soortgelijke verhogingen verliest dat voordeel wanneer hij een baan aanneemt. Van alle bepalingen van de

gislation sociale et fiscale qui peuvent constituer un piège à l'emploi, nous considérons compte tenu des éléments ci-dessus que la perte des allocations familiales majorées lorsqu'un allocataire social trouve un emploi est particulièrement crucial. C'est ce problème que vise à résoudre la présente proposition de loi.

Les allocations familiales majorées sont octroyées aux allocataires sociaux. Elles ne sont cependant octroyées que moyennant certaines conditions de revenu du bénéficiaire des allocations familiales ou du cohabitant, à savoir que les revenus de remplacement ne soient pas supérieurs à 1.672 euros par mois.

Le montant des allocations familiales majorées est détaillé au tableau ci-dessus (montants au 1er octobre 2004).

Comment se système se traduit-il pour une personne qui accepte un emploi? Un chômeur isolé avec deux enfants perçoit en deuxième période environ 850 euros par mois. En tant que chômeur, il peut bénéficier de la majoration des allocations familiales de 62 euros. Il perçoit donc globalement 912 euros. En acceptant un travail au salaire minimum garanti (soit un montant brut de 1.210 euros), il perçoit un montant net de 920 euros par mois. Autrement dit, cette personne ne gagne que 8 euros en acceptant un travail. Très clairement, ce n'est pas suffisant pour inciter quelqu'un à travailler.

Nous considérons dès lors que le principe régissant l'octroi d'allocations familiales majorées à un allocataire social percevant jusqu'à 1.672 euros par mois et non à un travailleur en percevant 920, n'encourage pas à accepter un emploi.

Nous souhaitons en conséquence que l'allocation familiale majorée continue à être accessible aux travailleurs à bas revenus. De cette façon, ces derniers ne sont pas pénalisés en acceptant un emploi.

Notre objectif est d'encourager les mesures d'aide à l'emploi pour les ménages avec des enfants à charges (familles monoparentales ou non), qui rencontrent le plus de difficultés à avoir accès au marché du travail. Ceci s'explique par le fait qu'ils doivent faire face à des contraintes de garde d'enfant, des contraintes de logement plus importantes, qu'ils parviennent plus difficilement à concilier vie privée et vie professionnelle, notamment au niveau de la mobilité.

Ainsi, en France, la «prime pour l'emploi» est plus favorable aux ménages avec enfant. Elle permet aux ménages avec enfant de bénéficier d'un supplément de 30 euros par mois par enfant à charge.

Plus encore, le *Working Families Tax Credit* («crédit d'impôt pour les familles qui travaillent³») instauré au Royaume-Uni en 1999 correspond bien à la volonté de rendre le travail davantage payant pour les ménages avec enfant. Ce crédit d'impôt ne s'adresse en effet qu'aux foyers ayant au moins un enfant de moins de 16 ans. Les ménages y perçoivent également une allocation pour garde d'enfant.

sociale et fiscale wetgeving die tot een werkloosheidsval kunnen leiden, achten de indieners, in het licht van de voormelde elementen, de bepaling waardoor een uitkeringsgerechtigde die een baan vindt, de verhoogde kinderbijslag verliest, van doorslaggevend belang. Dit wetsvoorstel beoogt dan ook dat knelpunt weg te werken.

De verhoogde kinderbijslag wordt toegekend aan sociale uitkeringsgerechtigden, evenwel op voorwaarde dat het inkomen van de rechthebbende op kinderbijslag dan wel van de samenwonende aan bepaalde voorwaarden voldoet. Zo mag het vervangingsinkomen niet hoger zijn dan 1.672 euro per maand.

De bovenstaande tabel geeft een overzicht van de verhoogde kinderbijslag (op 1 oktober 2004).

Welke gevolgen heeft die regeling voor iemand die in een baan stapt? Een alleenstaande werkloze met twee kinderen ontvangt in de tweede periode ongeveer 850 euro per maand. Als werkloze heeft hij recht op een verhoging van de kinderbijslag met 62 euro. In totaal ontvangt hij dus 912 euro. Als hij een baan aanneemt waarvoor hij het gewaarborgde minimumloon ontvangt (1.210 euro bruto), dan houdt hij een nettobedrag van 920 euro per maand over. Uit die berekening blijkt dat die persoon slechts 8 euro per maand méér ontvangt door te werken. Ontegenzeggelijk volstaat een soortgelijk bedrag niet om iemand tot betaald werk aan te zetten.

De indieners zijn derhalve van mening dat men mensen niet stimuleert om een baan aan te nemen door de verhoogde kinderbijslag toe te kennen aan uitkeringsgerechtigden die tot 1.672 euro per maand ontvangen, maar niet aan een werknemer die slechts 920 euro per maand krijgt.

Daarom achten zij het wenselijk de verhoogde kinderbijslag te blijven toekennen aan werknemers met een laag inkomen. Aldus zullen deze laatsten niet worden gestraft omdat ze een baan aannemen.

Het is de bedoeling maatregelen te bevorderen ter ondersteuning van de werkgelegenheid voor gezinnen met kinderen ten laste (al dan niet eenoudergezinnen) die het meest moeite hebben om tot de arbeidsmarkt toegang te krijgen. Dat is verklaarbaar, omdat zij het hoofd moeten bieden aan verplichtingen inzake kinderopvang en aan hogere huisvestingsverplichtingen en er moeilijker in slagen hun privé-leven af te stemmen op het beroepsleven, met name op het vlak van de mobiliteit.

Zo is in Frankrijk de «*prime pour l'emploi*» gunstiger voor huishoudens met kinderen. Die kunnen daardoor per kind ten laste 30 euro per maand meer trekken.

Meer nog; de «*Working Families Tax Credit*» (belastingkrediet voor werkende gezinnen³), die in 1999 in Groot-Brittannië is ingesteld, spoort wel degelijk met het streven arbeid voor huishoudens met kinderen lonender te maken. Dat belastingkrediet is immers alleen maar bestemd voor gezinnen met ten minste één kind onder de 16 jaar. De huishoudens ontvangen er ook een uitkering voor kinderopvang.

C'est dans cet esprit que nous souhaitons maintenir les allocations familiales majorées pour les travailleurs à bas revenu. La majoration des allocations est établie au taux plein au niveau du salaire minimum et est décroissante ensuite en fonction du revenu. Cette dégressivité s'effectue à concurrence de 35% du supplément de salaire mensuel brut par rapport au salaire minimum⁴.

N° 27 DE M. DREZE

Art. 349

A l'article 73bis proposé, apporter les modifications suivantes:

A/ au § 1er, alinéa 1er, remplacer les mots «Tous les deux ans, le gouvernement prend une décision au sujet de la répartition de l'enveloppe financière accordée pour une adaptation au bien-être général des régimes d'assistance sociales suivants» **par les mots** «*Les montants des rémunérations suivantes sont adaptés annuellement à l'évolution du niveau général des salaires du secteur privé.*»;

B/ au § 1er, supprimer les alinéas 2 et 3;

C/ supprimer les §§ 2 à 7.

JUSTIFICATION

Le projet de loi programme présenté par le Gouvernement ne met pas en œuvre une véritable liaison au bien-être des allocations sociales mais un mécanisme de revalorisation. Ce dernier s'apparente davantage à une mesure de correction partielle et ponctuelle des inégalités sociales.

L'amendement proposé vise à intégrer une liaison automatique des régimes d'assistance sociale à l'évolution du niveau général des salaires du secteur privé, laquelle représente l'évolution du bien-être de la population active.

Cette mesure permet d'éviter un décrochage automatique du niveau de vie des allocataires bénéficiaires des régimes d'assistance sociale par rapport à celui de l'ensemble de la population active.

Benoît DRÈZE (cdH)

In die geest wensen wij de verhoogde kinderbijslag voor werknemers die een laag inkomen hebben, te behouden. De verhoging van de bijslag is maximaal bij het minimumloon en neemt af naar gelang van het inkomen. Die degressiviteit wordt berekend ten belope van 35% van het verschil tussen de bruto maandloon en het minimumloon⁴.

Nr. 27 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 349

In het voorgestelde artikel 73bis de volgende wijzigingen aanbrengen:

A/ in § 1, de woorden «Om de twee jaar neemt de regering een beslissing over de verdeling van de toegekende financiële enveloppe voor een aanpassing van de volgende sociale bijstandsstelsels aan de evolutie van de algemene welvaart» vervangen door de woorden «*Deze loonbedragen worden jaarlijks aangepast aan de evolutie van de algemene loonontwikkeling in de privésector.*»;

C/ in § 1, het tweede en het derde lid weglaten;

B/ de paragrafen 2 tot 7 weglaten.

VERANTWOORDING

Het door de regering ingediende ontwerp van programma-wet voorziet niet echt in het welvaartvast maken van de sociale uitkeringen, en inzonderheid van de schadeloosstelling ingevolge een arbeidsongeval. Er wordt veeleer een herwaarderingsmechanisme ingesteld; die regeling lijkt meer op een maatregel om de sociale ongelijkheden gedeeltelijk weg te werken.

Dit amendement strekt ertoe bij de berekening van de schadeloosstelling ingevolge een arbeidsongeval te voorzien in een automatische koppeling van de bovengrens van het basisloon aan de evolutie van de algemene loonontwikkeling in de privé-sector, wat de graadmeter is van de evolutie van de welvaart van de beroepsbevolking.

Op die manier wordt voorkomen dat de rechthebbenden op schadeloosstellingen ingevolge een arbeidsongeval hun levensstandaard stelselmatig zien dalen ten opzichte van de levensstandaard van de beroepsbevolking.